

Iubirea mea

Ștefan Doroftei Doimneanu

Iubirea mea sunt prins între dezastre
Iar m-am pierdut prin bombe fumigene,
De explodez, din dorurile noastre
Vei aduna doar visuri patogene.

Să-mi scri de ști, de doctori plini de vrajă
Ce pot durerea timpului s-o dreagă,
Din exploziv să vindece o mreață
Ca dragostea din noi să înțeleagă.

Și pune-mi pe cătușe fir de iarbă
Cu codul din săruturi prinse-n cheie,
Durerea-n așteptare să nu fiarbă
Să simt că-mi ești iubită și femeie.

Pe gene șterge-mi niște stropi de ploaie
Ce curg mereu din norii amintirii,
Și gândul tău mai fă-l să se îmoaie
În zodia din freamătul privirii.

Pe seară spune-i vântului să tacă
Să se retragă-n tainele pădurii,
Și lasă-ți visul cast ca să petreacă
Să nu-l mai plimbe prin durere furii.

24.04.2019